

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-agerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Franu Kojmanu hiši, „Gledališka stolpa“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po volitvah.

IV.

Razpravljali smo dosle o volitvah na Koroškem, Štajerskem, Goriškem, v tužni Istri in o velevažni in slavni volitvi v Trstu, preostaje nam še Kranjska, v katerej že nekaj časa ni vse tako, kakor bi moral biti. Dežela Kranjska, ki je po svoji ugodni legi po svojih narodnostnih razmerah, naravno središče vsem drugim slovenskim pokrajinam in bi torej morala biti voditeljica, izgubila je sama krmilo iz rok, ne toliko iz lastne krvide, temveč po oni razkrojujoči sili, ki je pred leti v sorodnej nam krovovini s posebno spremnostjo skoro jednak položaj uprizorila.

To bilo je uzrok, da se ravno dovršene državnozborske volitve v Kranjski neso vrstile z ontočnostjo, z ono disciplino in slogom, kateršma bi se zahtevati in pričakovati smela, to bilo je uzrok, da volitve neso bile take, da bi navdajale rodoljuba z nekaljenim ponosom, pač pa s prepričanjem, da je sovražna sapa, ki veje iz dvorca na Turjaškem trgu pokončala mnogo nadobudnega cvetja in nam tako uničila plod mnogoletnega dela in napora.

Če pogledamo volitve po raznih skupinah na drobno, vidimo takoj, da so se kmetske občine najbolje obnesle. Na vseh voliščih izostalo je samo par volilcev, dve volitvi pa sta bili jednoglasni. Kmetski volilci ne zanemarjajo svojih pravic, ampak so v tej zadevi jako vestni in brižni, bodoče državnozborske volitve pokazale bodo naših kmetov brižnost in zavednost celo v večjih meri, nego bi utegnilo komljubo biti.

Ne tako pa v mestih, ki se ponašajo s svojim razumništvom, z višjo omiko in bitorej morala biti vzgled kmetskim občinam, vlada v tem oziru neka nebriznost, mrzota, ki ima pa skoro v vsakem mestu druge uzroke. Udeležba ni bila mnogobrojna, v skupini gorenjskih in notranjskih mest, večinoma jedva polovica. Najslabeji bil je Tržič, kjer je izmej 69 opravičenih volilcev jih prišlo voliti le 16 in to še le po velikem trudu. In še mej to šestnajstoro ušteta je tudi volitvena komisija, broječa sedem članov.

Največ zanimanja bilo je za volitev v dolenjskih mestih in trgih, kjer smo doživeli faktum, ki je v čudesni Kranjski mogoč, da je vladala

pobijala vladnega kandidata in z vso silo delala za kandidata „c. kr. okrajnih glavarjev in biričev“, kakor ga je nek dovtipnež imenoval. Nečuvena bila je agitacija, nečuvena pa tudi sredstva, ki so se tam doli uporabljala. Za volitve bila je Bela Krajina podobna „obljubljeni deželi“. Ni se sicer cedilo mleko in med po njej, a točilo se je rujno vince brezplačno in pekli so se na ražnih mastni koštruni, pečenka pa potem delila ljubljencem volilcem.

A ker take in jednake umetljnosti še nesobile dovolj, trebalo je še kaj premetenejšega. Po pregovori „znati se mora“ dal je okrajni glavar Jagrič 6 podučiteljem volilno pravico, akoravno jim po zakonu nikakor ne pristaja, ter upisal 24 kmetov mej Metliške meščane, ter tako pridobil 30 glasov za Šukljeja. Drugej, n. pr. v Rudolfovem ponaredilo se je pismo grofa Hohenwarta in s tem ponarejenim dokumentom sleparilo pri volilcih. Govori se celo, kar pa skoro verjeti ne moremo — da so v Rudolfovem z ožjo volitvijo tako dolgo čakali, da je bil izid z vseh drugih volišč naznanjen in potem še nagnali toliko volilcev, kolikor jih je do večine trebalo.

Mnogo je še tacega gradiva, a ker se vse take podrobnosti itak zbirajo in bode o tem še govor na javnem mestu, ne zdi se nam potrebno, tratiti časa s takimi izrastki prožnosti in spravljalosti, to pa moramo izpovedati, da po občnem mnenju jednake volitve še ni bilo, odkar je bil Vesteneck v deželi, odkar so se bile zvršile znane zloglasne volitve, o katerih smo čestokrat ponavljali, da so prislepajene.

Kar se tiče posamičnih mest in trgov, držala se je Ribnica najbolje, kako presenetilo pa nas je Krško, ki je pri ožji volitvi oddalo 23 glasov za Šukljeja. Ker si ne moremo misliti, da bi bil upliv tamošnjega učitelja, ki je nedavno reklo, da je Avstro-Ogerska b učitelja, kateremu je nekdo na ulici tako trdno birmo zavezal, da se je vseh pet prstov na lici poznalo, mej Krčani mero dajen, pripisovati moramo omenjeno število glasov uradnikom in g. okrajnega glavarja pritisku. Priznavati moramo, da so Kočevci in sploh dra. Wurzbachha prijatelji in somišljeniki kako vrlo ravnali, da je tudi Rudolfov dalo lepo število glasov, da bi pa bili od Kostanjevice in Višnjegore več priča-

kovali. A v slednjih dveh mestih ostalo je še nekoliko stare nemškutarije, ki je sedaj bruhnila na dan.

Gleda Metličanov in Črnomaljev je najboljše, da se molči, kajti proglašili so, da so zmagali „katoliški Slovenci“. Pustimo jim to, gladko vero, da imajo za katolicizem monopol in ne zavidajmo jim prijetnega spomina na pretekle dni, marveč pečamo se še nekoliko z volitvami v našem veleposestvu.

Ko so bile pred dvema letoma volitve za deželni zbor kranjski, ko se je takrat nagnila zmaga nekoliko na našo stran in je trebalo le zavreči par nezakonitih glasov, a se to ni storilo, marveč sklenil osodepolni kompromis — prvi začetek politiki nizdolu — izrekli smo na tem mestu, da se dolgo več ne bode dosegel tak vspeh, kajti gospodje, ki so takrat delali za nas, postali so nevoljni, videč, da je bil njih trud zamčen in da se s tolikim naporom pridobljena zmaga labkomiselnou vrže pod mizo.

Danes so naše besede že resnica. Letos, ko se je po cerkvah molilo za volitev srečen izid, ko so bile volitve nekako merilo sil na levici in na desnici, letos, ko se važnost volitev nikakor zanikavati ne more, pokazalo se je veleposestvo kranjsko jako mlačno. Izostalo jih je od volitve 17, naša stranka pa je za 24 oziroma 26 glasov ostala v manjini. Tolik razloček v dveh kratkih letih, in kar je še bolj čudno, mej izostalimi bil je tudi grof Pace, akoravno si ljudje na uho šepečajo, da ima Logaški grof Pace glavno krmilo deželne vlade v rokah! Pa kdo bi se zanimal za volitev v veleposestvu, ki voli samo 2 poslance, „sport“ na Dolenskem je važnejji, kajti tamkaj doli voli se sicer samo jeden poslanec, a ta je poslane deželne vlade kranjske, katera krvavo potrebuje svojega zagovornika.

In tako je prišlo, da je vrla vrgla eminentno vladnega kandidata grofa Margherija in mirno gledala, da sta se izvolila Žvegelj in Taufferer, ki bodeta pomozila število levičnjakov in nasprotnikov grofa Taaffeja vlade. To je najnovješta vladna modrost! Kdor je ne razume, mu ne moremo pomagati, kajti mi je sami ne umejemo. Tolažimo pa se s tem, da je ta modrost zopet združila naše vrste, očvrstila našo stranko in da bode naposled nekateri prišli do spoznanja, da so delali račun brez krčmarja.

LISTEK.

Viktor Hugo.

(Konec.)

Jeden ali drugi njegovih učencev ga je preko sil, toda le „en détail“, celega Viktor Hugo ni v tem stoletji nihče dosegel i v nobenem narodu. In zaradi česar se mu je kot nedosežnemu prvaku in kralju klanjala posebno domovina francoska, bilo je to, ker nihče ni tako lepo, tako divno po francosko pel, kakor on. Nam je lepoto in okretnost slovenčine pokazal Prešeren, francoščina pa nikdar ni lepše, ubranješje in polnejše donela, kakor iz strun Viktor Hugo. Pravi pesniki oživijo in poblažijo tudi jezik. Prešeren nam je iz mrtvila naredil, res ustvaril pesniški jezik. Hugo pa je že v svoji materinščini našel jezik in slog Voltaire-a. Toda, kaj je še on vrhu tega v francoščino položil, kakšne obrale in slike je iz nje pričaroval na dan. — same stilistične simfonije na slikovitem prizorišči! S suverenostjo svojega sloga je Viktor Hugo upogibal in

pokoril njegovih načel sovražnike, je kraljeval mej svojimi prijatelji vse svoje žive dni in še oddaljeni rodoi ga bodo videli gorskega velikana mej kvišku hrepenečimi griči sedanjega veka.

Od tedaj, ko se je francoska literatura tako pomladila pod žarki Viktor Hugovega genija, preteklo je pol veka, petdeset let Hugovega pesniškega, rodoljubivega in ljudomilega dela. Poezijo Hugo le deloma oceniti, ni tem vrsticam namen. Laglje je govoriti o prvih njegovih nastopih, ki v povestnici književnosti francoske že delajo samosvojo dobo, ne glej o naslednjih, ki še zmirom opravljajo svoje delo. Rekli smo že, da je Viktor Hugova poezija bila prava božja služabnica, da je bila za človeštvo dobrotoljiva. Ni bila sama sebi namen, nego le goreča in unemajoča oblika za razširjevanje dobrih, osvobojujočih idej. Viktor Hugova poezija je rodoljubiva in ljudomila, je politična v tem zmislu, da je delala za svobodo, prosveto, sploh blaginjo francoskega naroda. Pesnik je s svojim narodom živel, trpel in boril se. V svojem dvaindvajsetem letu je popustil nazore, v katerih je bil odgojen sin legitimno navdahnene matere in bivšega

skega generala. Razumši časovega duha, postal je organ liberalizma, česar ideje so zavladale v revoluciji julija meseca 1830. leta. V politično življenje pa je pogosteje jel stopati, potem ko mu je bil Ludvik Filip podelil 1843. leta čast francoskega pair-a. Leta 1848. ga nahajamo v vrsti demokratskih republičanov, borečega se za svoje ideje v svojem časniku in v „Assemblée législative.“ Srdit protivnik je „decemberskega moža“. Ko pa le-ta 1852. leta zopet dobi državno krmilo v roke, prežene tudi Hugo iz domovine, kakor Augustus nekdaj Ovida. Viktor Hugo Pontus sta bila britska otoka: iz kraja Jersey, potem pa Guernsey. Dvakrat mu je Napoleon odpustil, toda obakrat mu je Hugo milost ponosno zavrnal. Vedel je, da napočijo drugi časi. Pripravljal jih je sam. Iz svojega prognanstva je vodil svoj narod. V „Contemplations“, v „Les Châtiments“, v „Légende des siècles“ in v satirah „Napoléon le petit“ je neusmiljeno bičal sleharno tiranstvo, učil je narod spoznati svojo človeško naravo, svoj poklic, ki je kaj družega, nego ječati pod absolutizmom in dreti se dati od malih in velikih vladarjev. Francija se je potapljalna v Viktor Hugo delo

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. junija.

Veleposestvo gališko voli jutri 20 poslancev za **državni zbor**, trgovske zbornice v Dalmaciji pa bodo oddale svoje glasove. Koroninjevea Millevoia neso volili koroški veleposestniki, kakor se je včeraj napak poročalo, ampak istrijski, koroški so si pa zopet izbrali prejšnjega liberalnega poslanca Goësa. Štirski trgovski zbornici izbrali sta si dosedanja liberalna poslanca Wurmbrandta in Zschocka. V galiških mestih izvoljeni so sami Poljaki in sicer: Smolka, Levakovski, Chazanovski, Zatorski, Dunajevski, Zavadski, Bartoszevski, Bloch, Savačinski, Hauner, Cerkawski, Bilinski in Sohar. Poslednji velja za nezavisnega, pa je vendar dosedaj v državnem zboru skoro vselej glasoval s poljskim klubom. Štirski veleposestniki izvolili so včeraj liberalne kandidate barona Hackelberga, barona Moscon-a, grofa Attemsa in Pauer-a. Dr. Herbst bode obdržal Dunajski mandat in se je odpovedal mandatu Liberške trgovske zbornice. Schöffel tudi ni več vsprejem mandata v spodnjeavstrijskih kmetskih občinah. Ta mož je spodnjeavstrijski deželní odbornik. V lani je v spodnjeavstrijskem deželnem zboru potegoval se z vso odločnostjo za to, da ne bi nikdo smel biti hkrat deželní odbornik in državni poslanec. Ker se neče izneveriti tem načelom, katere je vlni zastopal, letos neče več vzprejeti državnozborskega mandata.

Cehi neso nič kaj zadovoljni z izidom volitev na **Moravskem**. Pričakovali so, da bodo pridobili vsaj štiri mandate, pa neso nobenega. V mestih je sicer voljen jeden češki poslanec več, nego je bil zadnjič, zato so pa v veleposestvu vsled znane kompromisa zgubili jedini mandat, ki so ga imeli. Uzrok tako neugodnemu izidu volitev je krvicen volilen red. Volilni okraji so tako umetno sezavljeni, da lahko 25% Nemcev majorizuje 75% Čehov. Vsi češki listi zahtevajo da se mora premeni volilni red za Moravsko. Češki poslanci se bodo v državnem zboru za to energično potegnili. Govori se celo ko bi vlada v to ne hotela privoliti, bi je Cehi celo odpovedali svojo pomoč.

V poslednjej seji odbora neinškega „**Schulvereina**“ naznanil je dr. Weitlof, da so Berolinske gospe in gospice tudi osnovale ortsgrupu tega društva, da tako prihite avstrijskim zatiranim Nemcem na pomoč. Da se Prusinje tako zanimajo za to društvo, je nov dokaz, da to društvo opravlja pri nas le nekako prusko propagando, nikakor pa ne povzdigne avstrijskega domoljubja.

Vnanje države.

Rusi marljivo utrujujejo Sebastopol. Ogromne okope gradé na vseh važnejih točkah na obrežji in ob uhodih v luko. Oborili jih bodo z najtežjimi topovi. Delo se hitro nadaljuje. Ravno tako hité z gradjenjem novih oklopnic „Čezme“ in „Sinope“, po noči delajo pri električnej razsvetljavi. — Na železnici iz Peterburga v Reval in sicer na postaji Tads prijela je policija nekega Angleža, pri katerem so našli kako kompromitujoca pisma.

Poslednji čas Albanci po gostem napadajo srbsko ozemlje. Ti napadi so se začeli 28. maja. Ta dan zjutraj so Albanci v precejšnjem številu napali srbsko ozemlje. Začel se je hud boj srbsko mejno stražo in Albanci. Jeden roparjev je bil ubit. Albanci so bili prisiljeni umakniti se, pa so se hitro vrnili v večjem številu, njim na čelu 30 rednih turških vojakov. Razrušili so dve srbski stražnici, potem se pa zopet umaknili na turško ozemlje, vzemši seboj palega svojega tovariša. 29. maja so albanski roparji napali občinski urad v Buvi, hoteli so se polastiči davčnih denarjev, ki so bili ravno pripravljeni, da se odpoštejo v okrajno blagajnico. Unel se je hud boj, ki je trajal več ur. Žandarji so nasled le prisili Albance umakniti se. 30. maja so

ter v njih je čitala, kako nizko njena usoda leži teptana. Strla je potem okove in verige. Autokratstvo je septembra meseca 1870. leta ležalo na tleh. In tedaj je v ljubljeno, pomlajeno domovino vstopil najblažji demokrat Viktor Hugo kot zmagovalc, preslavljan kakor bog. Tisti pa, ki ga je bil pred osem-najstimi leti pregnal, moral je sedaj sam uteči — tudi na Angleško.

Hitro je Viktor Hugo slava rasla tudi drugod, povsod in vsekrog v Evropi. Bil je vsem navdušen apostol blage človečnosti. Tiranstvo, ki ni zavladalo samo na Francoskem koj po 1848. letu je vzbujala njegovo maščevalno srd, kjer koli se je paslo. Kjerkoli je ljudstvo vzdihovalo brez svobode in brez svoje pravice, tja je Viktor Hugo pošiljal tolažbo in vzpodbujo. Navduševal je Poljake, Irce, Italijane, Ogre. Vest kakor živ ogenj, strašna moč je položena v dela njegova, ki so bila tedaj v Evropi prepovedana od zahoda do vzhoda, a so se s slastjo preučevala v Evropi od zahoda do vzhoda. Kakor brez solnca si je dobo od leta 1852. do leta 1870. težko misliti tudi brez Hugovih „Châtements“.

Viktor Hugo je tedaj bil pesnik v službi po-

roparji ubili mejača Stojana Stefanoviča in ga oropali. V noči mej 31. majem in 1. juniju so Albanci napali srbsko mejno stražo pri Svirači. Od 11. ure po noči do 4. ure je trajal hud boj, v katerem je palo več Albancev. Od tistega časa so pa dvakrat pri Kuršumli Albanci udri v srbsko ozemlje. Vsled teh napadov je vsak promet ob meji nemogoč. Srbija se je zaradi tega že dvakrat pritožila pri Turčiji. Ni pa verojetno, da bi to kaj pomagalo. Albanci se jako malo brigajo za povelja turške vlade.

Več bolgarskih prostovoljev je neki hotelo uderilo v **Makedonijo**, kakor se poroča „Srbskemu Narodu“ iz Carigradu, pa so jih Turki zavrnili.

Bolgari so hoteli zatiranim makedonskim bratom prihititi na pomoč in ž njimi začeti boj proti turškim zatiralci. Grki bi radi napravili kake izgred v **Vzhodnji Rumeliji**, da bi tako pripravili Turke, da uderijo v to provincejo in zatroti ujeno avtonomijo. Sanjali so že, da kedaj razširijo svoje gospodstvo po vsem Balkanu, a v osvojenej Vzhodnej Rumeliji se tako lepo razvija in krepča slovanski živelj, da vedno bolj spoznavajo, da bode ta dežela za Veliko Grško izgubljena. To jih pa silno jezi. Kakor se poroča iz Aten, so se že po Grškem zbirali prostovolje, da uderijo v Vzhodno Rumelijo. To je pa ob pravem času zvedela grška vlada in jim zabranila. Grški državniki sprevidijo, da bi kaki nemiri na Balkanu prej škodovali nego pa koristili Grške, zategadelj je pa vlada prekrižala naklep teh bojažljivih panhelenistov.

Obžalovati moramo, da je **angleška** spodnja zbornica se izrekla proti ministerstvu. Zavrgla je z 264 proti 252 glasom povišanje davkov na spiritus in pivo in novo obdajenje zemljišč. To je vlada zahtevala, da more pokriti troške za vojne priprave. Ta nezaupnica pa ne velja toliko povisiti davkov, kolikor vnanji politiki sedanje vlade. Včeraj je bil ministerski sovet, kaj je sklenil, se ne ve. Nekateri sodijo, da ostane sedanje ministerstvo do novih volitev, k večjemu bosta odstopila Gladstone in Granville. Vodja konservativcev, lord Salisbury, neki ne mara prevzeti vlade v sedanjem kritičnem položaju.

Le sem ter tja zvemo kaj iz **Sudana**, pa še to ni zanesljivo. Najnovejše poročilo od tam je, da so Abisinci otepli Mahdijeve čete. Kaj je bilo povod boju mej Mahdijevimi vojskami in Abisinci, kje se je vršil ta boj, koliko so zgubili jedni in drugi, o tem se še nič ne poroča.

Na otoku **Kreta** odstopili so skoraj vsi kristijanski uradniki, ko je prišel nov generalni guverner Savas paša. Isto so storili tudi vsi kristijanski žandarji, ki so kar odložili orožje.

Dopisi.

Iz Trsta 9. junija. [Izv. dop.] Boj je končan, sovrag poteptan v prah, da se ne bode nikdar več dvignili, le posamični spominki še tu in tam opozarjajo na vročino dne 7. t. m. Nabergoj je zmagal, pa še kako, kar ni nihče pričakoval. Borili smo se na življenje in smrt. Že rano v jutro dohajalo je ljudstvo iz okolice v četah na stotine pevajoč po sredi mesta na volišča. Občina poslala je svoje volilce z godbo in zastavo na volišče, godba vrnila se je na vrhu nazaj. Bazovčani imeli so mej volilci 101 leta starega volilca J. Križmančiča in ko so mu povedali o nasprotnem kandidatu, da je Garibaldin, rekel je starček: „Rad bi ga hotel poznati, da bi ga okresal“. Po 8. uri začela se je volitev, v vsakem volilnem okraju odprli so mala vrata in volilci so se gnetli v hišo, ko so vrata odprle municipalne straže, da spuste 20 ali 30 volilcev hkrat noter. Cikorjaši bili so poparjeni, kajti naša agitacija bila je izvrstna. Tu sem se pridi

litike, kar le to slovo more izraziti uživšenega in hvale vrednega. Njegovo ime bode nerazrušeno zvezzano z zgodovino države francoske. Tu spada Hugo že v prošlost, tu ga je zgodovina že priopoznala za svojega junaka, ki je svoje delo dobro dovršil. Viktor Hugo pa je bil vrhu tega idealist mož, ki je z mogično svojo poezijo delal za premembe, s katerimi se človeštvo približuje boljšemu, sebe vrednemu življenju. Pri tem delu pa se tudi sredi malikovanja okoli oblastnikov in okoli „zlatega teleta“ nikdar ni premaknil s stališča najčistejše človečnosti. Kjer je vse obupaval, tam jo je on ponosno zastopal. Oglejmo si katero prikazen koli v njegovih romanih, če tudi je morebiti neprijetna, ker je prefantastična, sleharna ima gorko človeško srce, sleharna povzdiguje pravo usmiljenje. Velik del Viktor Hugovega pisateljevanja ima naravnost namen, odkrivati rewe revnih in ubogih, prisiliti, da kar mogoče največ ljudi po človeško živi. Zmirom je čutil s trpinom in siromakom; odpravljal jeuboštvo in beraštvo; neprestano je zateval, da naj nobenemu ne bodi treba stegniti roke, ni za miločino, ni za krono kraljevo“; državnik je silil v službo civilizacije in v službo na-

učit kako se mora neustrašljivo agitovati. Nekateri so zabavljali, pa okoličani, ki imajo debele pesti, pa še več spretnosti, vedli so se tako izvrstno, da so nekateri zapustili bojišče in vrgli puško v grm. Volilo se je alfabetično v treh krajih, ali vendar neno mogli vsi volilci pred 2. uro popoludne glasovnic oddati. Po zaključku razšli so se volilci po mestu. Pred lahonskim gnezdom „Chiozza“ pela je St. Ivanška „Zora“ na prostem pred pivovarno; imela je vedno polno poslušalcev. Cikorjaši plazili so se osramoteni okolu. Proti večeru začelo se je zbirati vse polno ljudstva pred mestno šolo, kjer je bil skrunij glasovnic. Od minute do minute narašča množica, lahoni stoe tu pa tam v majhnih tolpa, policija bila je vsa na nogah, v vojašnici so bili vojaki pripravljeni, ker se je bilo batiti, da navstane kak izgred. Od minute do minute bil je položaj ozbiljeni. Pred laškim delavskim društvom zbralo se je vse polno Irredente, na čelu jej Roskovič. Pričakovali so zmage, imeli so bengalične luči, da posvetijo Mauronerju, a zaman. Vidno je bilo, da so se tudi bali, da bode množica naskočila hišo, v kateri je laško delavsko društvo in „Concordia“, pa stražnikov je bila takoj četa na mestu, da ubranijo naskok, ko bi ga nameravali. Proti 10. uri zakliče nekdo: Živio Nabergoj! akoravno še ni bil proglašen po komisiji. Kakor grom se je valil klic po vsej ulici, vsa množica klical je „živio Nabergoj!“ Cikorjaši so se v tem hipu izgubili in poskrili. Množica pa je na tisoče valila se po ulicah, vedno krije živio Nabergoj noter do bosketa pri sv. Ivanu v vrt „Avrora“. Tam je bila veteranska godba. Ko začuje živoklice, takoj zaigra himno. Vse je pelo, uriskalo, plesalo in bengalični ognji razsvetljevali so lepi prizor. Proti polunoči vrnila se je zopet vsa množica v mesto, pa straže so pred javnim vrtom zaukazale, da se mora v malih oddelkih dalje, na kar se je ljudstvo razkropilo na vse kraje. Celo noč je bilo po pivarnah in kavarnah splošno navdušenje, nereda ni bilo nobenega. Včeraj pa so Rojanci slovensko praznovali zmago s tem, da so na večer vse hiše razsvetlili, pri 12 murbah pa se zbrali vkupe. Domaci pejski zbor je pel in navduševal, govorilo in napivalo se je do ranega jutra, bengalični ognji pa so razsvetljevali na vrtu navdušeno zbrane Rojance. Tako smo Tržaški Slovenci vrgli zmaja ob tla in mu poklestili vse glave. Živio Nabergoj! Živila narodna zavest na jadranskih obalah, to je na naših domaćih obalah.

Iz Ljutomerja 9. junija. [Izv. dop.] Izid volitev v mestni skupini Mariborski je znan in nikdo izmej nas ni druzega pričakoval. Z našim kandidatom gospodom dr. Radajem bi ne bilo mogoče zmagati, če bi bil dobil razun Maribora in Ptuja vse glase; kajti v imenovanih dveh mestih imajo nemški volilci večino, posebno še, če jim pridejo uradniki, kakor zdaj, na pomoč.

Udeležitev pri volitvi sploh je morala biti povod živahn.

V Ljutomeru se je izmed 108 upisanih volilcev volitev udeležilo 91 volilcev in teh je glasovalo 48 za g. dr. Ausserer-a in 43 za slovenskega kandidata dr. Radaja.

Nasprotniki naši so že od časa, ko se jim je prišel za kandidata ponujat g. dr. Ausserer, za njega neútrudljivo delovali, — narodnjaki smo pa

roda; in nobeden prestol mu ni bil previsok, da ne bi bil preden stopil kot obsojevalec smrtnih kazni. Ideja človekoljubja in usmiljenja je bila v Hugo kakor solnce, tako vse obvladajoča, kakor solnce, ki sije tudi najbolj preziranemu, tudi največjemu hudo delniku.

Civilizatorne moči, ki so iz Francije pritekle in katere še teko na Evropo vzhod, imajo v tem veku poglavitni svoj vir v nesmrtnem Viktor Hugo. Iz višin njegove poezije še teko čisti studenci in po kaplji usihajo v narode, v ljudstva. Plemeniti, pravi socijalizem se razvija in se bode razvili iz semena, ki ga je sejala roka velikega francoskega človekoljuba in pesnika. Zaradi tega je in ostane Viktor Hugo pesnik vseh narodov.

Kdo more po tem očitati Franciji, da je preveč ljubila, preveč poveličevala tega svojega sina? Narobe je to dognano, da sta francoski narod in Viktor Hugo vredna drug druga. Tudi mi bi tako častili pesnika, ki bi tako z nami bil vse svoje žive dni, tako nam preganjal naše zatiralce, in ki bi ob jednem bil zvezda neodrešenega, obupujočega človeštva v devetnajstem stoletju, — kakor je to bil Viktor Hugo.

Vendus.

začeli še le na poziv volilnega odbora narodno-konservativne stranke, ki je došel v Ljutomer še le v predvečer volitve, dejovati in vendar je dobil tukaj g. dr. Radaj 43 glasov. S tem so pokazali Ljutomerski narodnjaki, da še živijo in pričakuje se, da jih bodo za naprej posnemali Ormuški domoljubi, katere bi pri zadnji volitvi skoraj lehko naštel na prstih jedne roke.

Ljutomerski narodnjaki pa za naprej naj ne pozabijo postopati tako složno kakor pri zadnji volitvi po gaslu „svoji k svojim“ in potem smejo prepričani biti, da bodo zmaga vsekdar na njih strani.

Domače stvari.

— (Gosp. dr. Mosche,) predsednik „Narodnemu domu“ dobil je od vladike Strossmayerja naslednje pismo:

Veleučeni gospodine predsjedniče!

Vašu brzjavku, kojom mi javljate, da me je slavno društvo „Narodni dom“ imenovalo svojim počastnim članom, zatekao sam jučer kod kuće, poklepam se sa kanoničke visite povratio bio.

Mene je to odlikovanje osobito razveselilo, tim večma, što ono dolazi od mire mi braće Slovencev. Ja se na tom krasnom odlikovanju od svega srca toplo zahvaljujem i uvjeravam častnu gospodu oko „Narodnoga doma“, da ēu i u napredak ljubiti ter svakom mogućom zgodom braniti i zagovarati čestite naše Slovence.

Veleučeni gospodine predsjedniče! Budite tumačem tih mojih riečih a pred častnom gospodom članovi Vašega društva.

Sa odličnim poštovanjem

ponizni
Strossmayer,
biskup.

V Djakovu dne 6. lipnja 1885.

— (Župan Ljubljanski) še vedno ni potrjen, to pa baje zaradi tega ne, ker so gospodje na Turjaškem trgu z dolensko volitvijo imeli toliko opraviti, da za vse drugo neso imeli časa.

— (Zrelostni izpiti.) Naučni minister razposlal je do deželnih šolskih oblastev ukaz, ki določuje nekaj novih stvari za zrelostne izpite na srednjih šolah. Izmej sedmero točk omenjam tu določbo, da tisti dijaki osmega razreda, ki v drugem tečaji dobijo pričevalo 2. ali 3. reda, smejo k zrelostnemu izpitu še-le čez jedno šolsko leto; tako smejo k zrelostne tisti, ki so čez počitnice reprobovani, še le po dovršeni ponavljalni poskušnji v jeseni istega leta; nadalje pravi ukaz, da se tisti, ki sleparstu pri pismeni preskušnji pomaga, baš tako kaznjuje, kakor bi sam sleparil. Za abiturijente iz realka pa je važna novost, da v bodoče, če imajo zrelostno spričevalo, smejo na vseučilišče, ako prestancejo zrelostni izpit, ki pa ne obsega več matematike, naravoznanstva in fizike, zgodovine pa le toliko, kolikor se je nanaša starih klasičnih narodov. Te ministrove naredbe stopijo v moč že to šolsko leto.

— (O aféri mej „Slovenijani“ in „purši“ na Dunaju) se nam piše z Dunaja: „Akad. društvo „Slovenija“ izvolilo je časten sod, ki je na to pretresel znano aféro v „Pratru“, v kateri sta dva

„Slovenijana“ bila društvene trakove popustila na pritisk nemških puršev. Rečeni sod je na to izrekel in zboru predlagal resolucijo, da je jeden izmej udeležencev kruto zaenobil svojo družbeniško čast ter tako nevrednega se storil „Slovenije“. Zbor je ta izrek potrdil ter doličnega člana izobčil. Drugemu „Slovenjanu“ se jednaka popustljivost ni mogla dokazati in zato je se mu je le izrekla graja ter želja, da sodnjo pot nastopi proti napastnikom. Ker se je tudi Vašemu listu poročalo, da bode posebna deputacija pred vseučiliškega rektora, objavit in razjasnit mu to stvar ter prisot ga preiskave od njegove strani, dodati je, da se je to tudi zgodilo, toda magnificencija rektor je izrekel, da vseučiliško oblastvo za te stvari ni kompetentno.“

— (Bolgarska učeca se mladež na Dunaju) priredi v 13. dan t. m. v salonu „Zur Stadt Wien“ VIII., Langeasse 15 zvečer ob 8. uri večerno zabavo v spomin bolgarskega rodoljuba in pisatelja Ljubena Karavelova. Pri tem večeru bodo sodelovali: Akademski društvi „Slovenija“ in „Zvonimir“ in Zvonimirovi tamburaši.

— (Ant. Martina Slomšeka zbrani spisi.) Četrta knjiga. Različno blago. Zbral, uredil in izdal Mih. Lendovšek, župnik Makolski. 1885. Natisnila tiskarna družbe sv. Mohora v Celovci. Ta knjiga izšla je ravnokar in ima naslednjo vsebino: Prvi oddelek: Šola in odgoja. — Drugi oddelek: Narodna politika in pa narodno gospodarstvo.

— Tretji oddelek: Razna podučna tvarina. — Glede te knjige strinjam se popolnem z velezaslužnim gosp. izdajateljem in urednikom, ki pravi v predgovoru: „Gorko vam priporočam, dragi slovenski rodoljubi, to knjigo po zadržaju svojem izvrstno in za ljudstvo velepočudno. Razširjajte jo med narod, za kogega so pisani večinoma vsi ti zbrani sostavki. Kdo jo vestno pregleda, rad bo rekzel z meno vred: Zdaj še le vemo, kaj je Slomšek!“ Tržna cena tej četrti knjige je 1 gld. 30 kr. za broširan izvod. Pri izdajatelji (M. Lendovšek, župnik v Makolah — Pöltzschach Maxau) pa se dobiva po 1 gld. s poštino vred.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Včeraj sta bila zatožena šepavi Tone Kokalj, čevljar, 23 let star in 17 letni Blaž Tavčar, kmetskega posetnika sin, oba iz Poljanske doline. Hudodelstva uboja. Velikonočno nedeljo sta brez vsega uzroka Petra Štibila, s katerim sta poprej skupaj nesrečni „jeruš“ pila, s poleni pobila na tla in mu na glavi prizadela več ran, od katerih sta bili dve smrtni. Peter Štibil pal je na tla in takoj izdihnil svojo dušo. A zatoženca sta s poleni mrtvega še po glavi bila. Tavčar popolnem priznava dejanje, Kokalj deloma. Tavčar bil je krivega spoznan hudodelstva uboja in obsojen na tri leta teške ječe, Kokalj pa je zaradi hudodelstva teške telesne poškodbe obsojen na dve leti teške ječe. Pri obeh je ječa postrena s postom. — Popoludne bil je zatožen 36-letni kamnosek France Rajgelj iz Drulovke, okraj Kranjski, hudodelstva uboja. 11. januvarja t. l. sunil je zatoženec kmetskega fanta Miho Vraniča z nožem od zadej mej 9. in 10. rebrom v pluča, tako da je Vranič umrl. Obsodili so ga na šest let teške ječe, poostrene s postom in da ima plačati Vraničevim dedičem 200 gld.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dalje.)

Sedemindvajseto poglavje.

Učilnica.

Mej temi pogovori dospela sva v Zavezno ulico. Pred nama na hribci, ki je nad mestom in okolico gospodoval, stalo je ponosno, kaj obširno poslopje, štirioglat stolp z dvema stranskima oddelkoma. Ko bi bil v olikanici državi, rekel bi bil: „To je žandarska vojašnica ali pa vladno namestnišče;“ v tem divjaškem narodu brez redarstva in brez vlade pa je bila le palača za a-b-c, bila je učilnica! Narod se lehko sodi tudi po njegovih stavbah.

No, doktor! vprašal me je Humbug, kako se vam dopada ta nova palača za mladino?

Od zunaj kaj močno, odgovoril sem mu; a slabu se mi zdi razdeljena. Tam gori pri onih vratih vidim ob jednem ustropati odrasle, petnajstletne dečke in jednakost stare dekliče, to se mi zdi nepričerno. V vsakej dobro ustrojeni šoli ločujeta se spola; vam se pa o tej modri previdnosti baje še ne sanja ne.

Dva uhoda za otroke, ki se imajo v istej sobani učiti? rekel je Humbug. Zakaj pač?

V istej sobani? vzkljuknil sem; na kaj vender mislite? To je že vrhunec nenaravstvenosti.

Nenaravstvenost kaže se meni le v vašej domišljiji, odvrnil je Humbug smijoč se. Naši otroci, dragi doktor, so pošteni otroci; v nas poznamo le:

Virginec lectas puerosque castos.

Učilnica je le velika rodovina, kjer so le bratje in sestre, ki pri učenju mej seboj tekmujejo. Kako ste vender prišli do te strahovite bojaljivosti?

Po takem, dragi prijatelj, so Yankei pravi angleščini, moški in ženske.

Yankei, odvrnil je, so ljudje, ki skrbno vse premislico in presodijo.

In Evropci, odgovoril sem, s svojo dvetisočletno izkušnjo so najbrže le norci, ki ne vedo, kaj govorijo in delajo?

Dragi doktor, rekel je Humbug, Angleži so se nam sprva smijali; sedaj pa nas posnemajo. V desetih letih v Angležih ne bode več učilnice, v katerej ne bi se oba spola skupaj učila. V drugih evropskih narodih pa je bilo odgojevanje toli časa v rokah duhovščine, da je treba več nego jednega dne,

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 10. junija. Pri banketu kluba liberalcev izrekel je Dilke nado, da bodo pri bodočih volitvah liberalci sijajno zmagali, osobito tedaj, ako ostane Gladstone še stranki na čelu. Dilke bi osobno ne obžaloval, ko bi Tories razpravljal nerešena vprašanja. Rešitev vprašanja atganskega je tako blizu, da bi Tories evropskega miru ne mogli spraviti v nevarnost.

Madrid 10. junija. V ponedeljek tukaj šest ljudij za kolero zbolelo, včeraj zopet šest, od katerih trije umrli. V Madridu napravila se je bolnica za bolnike za kolero.

Gradec 9. junija. Pri današnji volitvi veleposestva voljeni Rudolf baron Hackelberg, Alfred baron Moscon (iz Pišec) in Fran grof Attems, vsi trije nemško liberalci.

Dunaj 9. junija. Včeraj voljeni: izmej veleposestva v Istri (ne pa na Koroškem, kakor se nam je včeraj z Dunaja brzavilo) dr. Peter Millevi; v galiških mestih 11 Poljakov in jeden nezavisen.

London 9. junija. V spodnej zbornici objavljal je Gladstone, da ministerstvo odstopi vsled včerajšnjega glasovanja. Obe zbornici odložili sta zborovanje do petka.

Dragi rojalki!

Volitve za državni zbor v naši deželi so končane. S tem je tudi naloga centralnega volilnega odbora za zdaj po večem dopolnjena. On si torej šteje v svojo dolžnost, vsem volilcem, ki so se deloma tudi kljub silnim nasprotnim naporom ravnavali po njegovih nasvetih in se trdno držali narodne discipline. Izreči svojo najtoplejšo zahvalo v imenu svojem in gotovo po mislih vsega slovenskega naroda, ki bo znal ceniti veliko važnost narodne discipline in sloga.

Zlasti v osrednji kmetski skupini in skupini mest in trgov na Dolenjskem se neso vši ravnali po priporočilu centralnega volilnega odbora, če ravno je bilo to priporočilo storjeno po večini vprašanih zaupnih mož in je gotovo, da je le brezmerna in brezozirna poznejša agitacija to prvotno razmerje spremeniila.

Prihodnost bode kazala, ali so prav storili tisti narodni volilci, ki se niso ozirali na prijateljski, vestno preudarjeni nasvet iz središča Slovencev, ampak so ravnali po svoje, ne oziraje se na skupne potrebe in skupne koristti.

O postavnosti volitve v dolenskih mestih pa se bode še govorilo v državnem zboru in tačas se bode dokazalo, ali se je res žalila postava pri se stavi volilnih imenikov in kratila volilna svoboda.

Na vso moč je pa želeti, da se zopet povrne sloga v našo deželo in da bi zavedni narodnjaki nikdar ne pozabili, da le po jedinstvi smo pridobili, kar že imamo, in le po jedinstvi pomagamo svoji deželi in vsemu slovenskemu narodu do boljše prihodnosti.

Centralni volilni odbor v Ljubljani

dne 10. junija 1885.

Svetec. Bleiweis. Grasselli. Klun. Murnik. Poklukar. Robič. Vošnjak.

da se iznebe svojih predsedkov. Mi ne odgajamo svojih otrok niti za menihe niti za vojnine; mi odgajamo in pripravljamo le ljudi za človeško družbo. Zakaj ne bi pač bila učilnica podoba rodbine in družbe?

Vi ste neprevidni! vskliknil sem; vi se igrate z ognjem.

Mi smo rodbinski očetje, odvrnil mi je Humbug. Izskušnja nas uči, da nič toli ne ublaži srca, ne razvija značaja ter ne vzbuja velikodusnih misilj nego to prvo skupno delo in učenje:

Emolit mores, nec sinit esse feros.

Neprevidna in brezumna je le rečena modrost starega sveta. Ločiti dečke od deklic, v najpričasnosti jih učiti, da so drugi za druge skrivnostna nevarnost, mladostno vobraznost jim kaliti in dražiti, in potem nenačoma v najnevarnejšem trenutku možke razvnete in drzne, ženske pa nemirne, bojaljive in brez varstva izročati svetu, to je največa neumnost; ne zamerite mi, častitljiv gospod doktor. Vaša samostanska odgoja je le zagraja, ki vse strasti zadržuje in povečuje; naša skupna odgoja privaja otroke, da se mej seboj kot bratje in sestre ljubijo ter se mej seboj spoštujejo. (Dalej prih.)

Razne vesti.

(Bigamija.) Pred več meseci je c. kr. okrajno sodišče v Horodenki v vasi Serafince v vzhodnej Galiciji živečemu kmetskemu posestniku Czerepczu k. u uradno objavilo, da je njegova na duhu bolna soproga Marija v Levovškej blazni umrla in da so ranjco že pokopali. Na podlagi tega uradnega dopisa oženi se kmet ne dolgo potem v drugič. A kmalu po ženitovanji dobi župan Serafinski in kmet iz blaznice poročilo, da je bolnica Marija Czerepczuk popolnem ozdravila in da jo vsaki čas lahko dobé domov. Prestrašeni mož, kateremu je ta nevesela vest skazila veselje medenih tednov, hiti takoj k sodniji in tukaj se razvola zagonetka. Pri sodniji so se bili namreč gospodje zmotili, ker so zamenjali ime Czerepczukove soproge z neko drugo v blaznici istinito umrlo kmetico. Kmetič ima sedaj dve zakoniti poročeni zakonski ženi.

(Zvijača.) Mlada vdova, katera ima bišo na boljšem kraji nekega Londonskega predmestja, pokliče zadnjič zelo bogatega notarja k sebi, da jej sestavi oporočo. Gospa volila je mnogim dobrodelnim zavodom za ustanove precejšnje vsote vkupe 60.000 funtov šterlingov (600.000 gld.). Notar, kateri je po teh bogatih zapuščinah sklepal na veliko bogastvo, obiskuje potem pogostot in kaj marljivo z raznimi izgovori svojo novo znanko ter jej naposled objavi ženitno ponudbo. Po daljšem obotavljanju dovoli zakonažljiva udova v zakon. Štiri tedne pozneje vršila se je že poroka in notar postal je srečen soprog — prekanjene ženske, katera si je nalašč izumila ta pripomoček, da si je prisvojila bogatega soproga in si preskrbela brezskrbno in prijetno življenje.

Poslano.

Velecenjeni gospod urednik! Kakor iz priloznih pisem posneti blagovolite, zanimajo se domoljubi v Istri in na Štajerskem, kako sem se jaz pri poslednjih volitvah v dolenskih mestih vdel. Ker je bilo brati v Vašem cenjenem listu in v "Slovenci", da sem za g. prof. Šuklje-ja agitol, naj očitno izjavim, da sem pri kandidaturah g. grofa Margheri-ja in gosp. prof. Šuklje-ja, kolikor le mogoče, nepristransko ravnal razburjene duhove tolažil in pomirjeval in še celo boljšega kandidata iskal, ker se mi za sedanji položaj nobeden izmej kandidatov ni zdel popolnoma primeren, in ker sem slutil, kakega napora bode treba, da zmaga jeden ali drugi. V dokaz svoje nepristranosti bi lehko navedel nad 100 prič, s katerimi sem se ustno ali pisueno o tem razgovarjal. Najboljši dokaz je pato, da sem se prvkrat odtegnil volitvi, drugikrat pa prazen listek oddal.

V Krškem, dne 8. junija 1885.

Ivan Lapajne.

Za vse, ki bivajo na deželi, se ne more dovolj priporočati, da naj imajo vedno pri hiši škatljico lekarja R. Brandt-a švicarskih p.l., da takoj lahko rabijo pri rušenjih zdravja (zapreti, napenjanji, navalni krv, bolezni jetre in žolča itd.) to sigurno in nikakih bolečin ne napravljajoče domače zdravilno sredstvo (dobé se v škatljicah po 70 kr. v vseh lekarnah). Ker se v Avstriji R. Brandt-a švicarske pile mnogovrstno ponarejajo, naj se pazi, da ima vsaka škatljica na pokrovu beli križ na rudečem polju z imenskim počrkom R. Brandt-a.

(280)

VABILO
k
OBČNEMU ZBORU
"pisateljskega podpornega društva"
dne 25. junija t. l. ob 6. uri zvečer
v dvorani Ljubljanske Čitalnice.

DNEVNI RED:

- Poročilo tajnika in blagajnika o stanji društva.
- Volitev predsednika in 6 odbornikov.
- Posamezni nasveti.

Opomba: Da občni zbor veljavno sklepa, treba po §. 12 na novo potrjeni društveni pravili, da je navzočnih najmanj 15 udov. Po določilih istega paragrafa sme občni zbor reševati le take nasvete, kateri so bili v povabilu razglašeni ali od udov najmanj 8 dni poprej odboru podani.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Dr. Josip Vošnjak,
predsednik.

V Ljubljani, dne 9. junija 1885.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)
1. eks. drž. pos. Josipa Sajovica iz Cerkljan, 200 gl. 6. julija v Kranji. 2. eks. drž. pos. Jurija Sadica iz Slavine, 19. junija v Postojini. 2. eks. drž. pos. Matije Boleta iz Slavine, 22. junija v Postojini.

Pri t. s. : Koch z Dunaja. — Falkenan iz Prage. Schüssler, Dröppi, Manhardt iz Trsta. — Eisler iz Budimpešte. — Kohnfelder iz Trsta.
Pri t. s. : Kaučič z Dunaja. — Schrimpe iz Kočevja. — Stern, Kelcher, Preglhofer z Dunaja. — Moline z Notranjskega. — Singer z Dunaja.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Umrli so v Ljubljani:

1. junija: Antonija Preskar, krojačeva hči, 1 leta, Sv. Jakoba nabrežje št. 31, za božastjo. — Anton Velaverh, delavec, 64 let, Sv. Petra cesta št. 44, za starostjo.
3. junija: Fran Lemut, delavec sin, 6 mes, Konjušne ulice št. 1, za gripo. — Neža Dobnikar, hišna posestnica, 72 let, Trnovske ulice št. 5, za mrtvoudom. — Franca Simončič, delavčeva hči, 7 dni, Emmons cesta št. 17, za božastjo. — Ivana Pance, delavčeva hči, 8 let, Stari trg št. 19, za spridenjem možganov. — Matija Kosec mizarsk. pomočnik, 32 let, Ulice na grad št. 12, za sušico.

4. junija: Fran Čebulj, kramar, Ulice na grad št. 12, za sušico.

6. junija: Alojzij Stepić, sobnega slikarja sin, 4 leta, Merosodne ulice št. 1, za sušico.

8. junija: Jakob Hočvar, lampistov sin, 20 mes, Poljanska cesta št. 25, za davicco. — Josip Reichman, hišni posestnik, 48 let, Truberjeve ulice št. 1, za spridenjem želoda. — Janež Ravnikar, prodajalec tob ka, 80 let, Dunajska cesta št. 15, za voščico. — Lenka Ebenspanger, kupčeva hči, Dunajska cesta št. 15, za oslabljenjem možganov. — Pavel Končar, krojačev sin, 17 let, Židovske ulice št. 5, za jetiko. — Reza Rozja, hišna posestnica, 64 let, Sv. Petra cesta št. 11, za oslabljenjem možganov. — Jakob Uda, pomočni uradnik, 80 let, Sv. Jakoba trg št. 7, za mrtvoudom.

9. junija: Antonija Vrhovec, zidarjeva hči, 6 dni, Koldovske ulice št. 28, za slabostjo.

V deželnej bolnici:

3. junija: Anton Pajk, dñinar, 18 let, za jetiko. — Josip Glaries, natkar, 35 let, za vnetjem reber.

5. junija: Reza Petrič, dekla, 43 let, za sušico. — Lenka Žagar, gostija, 80 let, za starostjo.

V vojaški bolnici:

1. junija: Matija Keržišnik, vojak 17. pešpolka, 22 let, za sušico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
7. junija	7. zjutraj	733 77 mm.	16,4° C	sl. vzh.	jas.	
9. junija	2. pop.	732 60 mm.	27,6° C	sl. jzv.	jas.	0,00 mm.
	9. zvečer	733 82 mm.	18,4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 20,8, za 2,7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld. 50	kr.
Srebrna renta	88	" 10	"
Zlata renta	103	" 30	"
5% marenska renta	98	" 45	"
Akcije narodne banke	859	" —	"
Kreditne akcije	288	" 20	"
London	124	" 30	"
Srebro			
Napol	9	" 86	"
C kr. cekini	5	" 86	"
Nemške marke	60	" 90	"
4% državne srečke iz 1. 1854	250	gld. 126	" 75
Državne srečke iz 1. 1864	100	gld. 167	" 50
4% avstr. zlata renta, dävka prosta	108	" 10	"
Ogrska zlata renta 4%	98	" 60	"
" papirna renta 5%	92	" 80	"
5% Štajerske zemljisske odvez oblig	164	" —	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 115	" 75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	" —	"
Prior oblig Elizabethine zapad. železnice	113	" —	"
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	106	" —	"
Kreditne srečke	100	gld. 175	" —
Rudolfove srečke	10	" 17	" —
Akcije anglo-avstr. banke	120	" 98	" 90
Tramway-društ. velj. 170 gld. a.v	212	" —	"

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal prof. A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

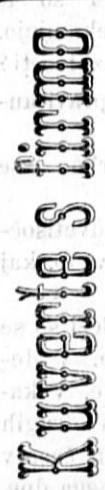
Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälowrh. — Ml. 8, 32 pôl. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8, 19 pôl. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Košnja trave

(sena in otave)

na vrtu e. kr. kmetijske družbe dala se bode v najem potom dražbe v četrtek 11. t. m. ob 11. uri dopoludne. (343—2)

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov stoji:

I. zvezek, nevezan po elegančno vezan po	gld. 1—
II. zvezek, nevezan po elegančno vezan po	" 0·70
III. zvezek, nevezan po elegančno vezan po	" 0·70
IV. zvezek, nevezan po elegančno vezan po	" 0·70
	" 1·20

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.